

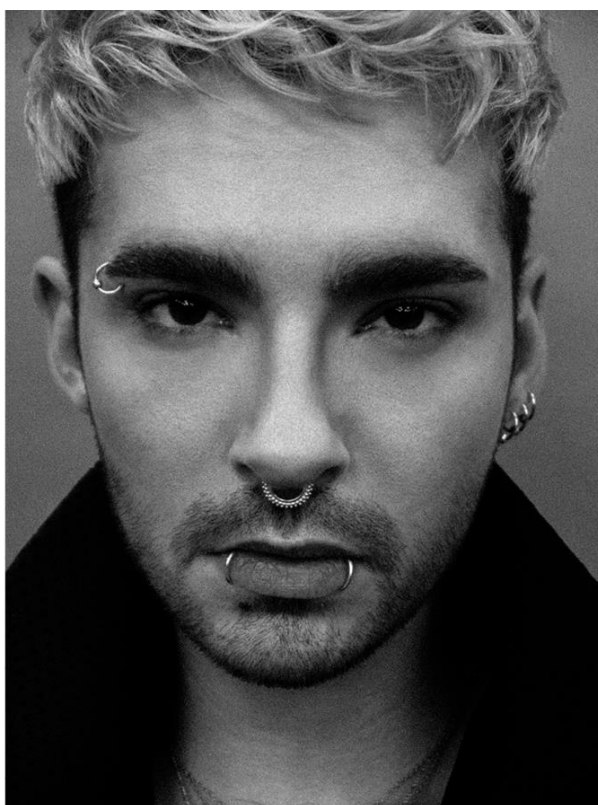
NYLON

Tokio Hotel Rising – Bill Kaulitz v rozhovoru

Náctileté hvězdy a pak sejdou z dohledu? Tahle myšlenka vám možná přijde na mysl, když se zpětně zamyslíte nad mega úspěchem Tokio Hotel. Ale skupina kolem bratrů Kaulitzových je známá pro své transformace a překvapení. Mají silnou fanouškovskou základnu, a proto by nemělo být překvapení, že kluci z Magdeburku opět stoupají se svým novým albem „Dream Machine“ a vyrazí s ním na turné.

Fotky: Felix Krüger//Interview: Turid Reinicke//Styling: Olive Duran

Tokio Hotel jak je známe jsou pryč, můžeme je znovuobjevit v chytlavém elektro popu, zajímavém postavení pódia a charismatických až extravagantních kostýmech frontmana. Billa Kaulitze jsme potkali v Berlíně a ptali jsme se, proč není historie Tokio Hotel zdaleka dokončena.

Kabát a svetr: Dries van Noten , Kalhoty: William Fan, Boty: Converse

Ve svém sólovém projektu „Billy“ jsi minulý rok zpracovával bolestivé odloučení. Ted' přichází „Dream Machine“: Nové album, nové štěstí?

Je to každopádně nová kapitola. Písně jsou hodně snové a méně popové. Album nám leží v srdci, protože tentokrát jsme dělali všechno sami, texty jsme psali sami a všechno jsme mixovali sami. „Billy“ byl o konkrétním vztahu ve všech možných formách odloučení v jedné zkušenosti. S novým albumem Tokio- jsme mnohem víc nostalgičtí, například se koukáme zpátky do společného dětství. Protože přesně ten pocit se vrátil zpátky: Je to jenom o nás čtyřech. Když jsme tentokrát byli všichni ve studiu, bylo to trochu jako dřív. Když jsem psal texty vždycky jsem vzpomínal. Ale samozřejmě „Dream Machine“ je taky o lásce, protože ta je tady tak nějak vždycky. Může mít různé formy. To taky zahrnuje můj vztah s Tomem, nebo spojení, které máme my čtyři jako skupina.

Říkáš o sobě, že jsi velmi romantický. Co byla ta nejromantičtější věc, co jsi pro někoho udělal?

Jednou jsem měl pro někoho knížku, kde byly všechny vzpomínky a zkušenosti přes více než rok. Myslím si, že to je hodně romantické. Kromě toho jsme si vyměnili prstýnky. Oh, a jednou jsem dal někomu štěně. Vážně s červenou mašlí kolem krku. To je dost romantické, že jo?

Bunda: Stuterheim, Bunda s velkým límcem: Ivanman

Myslíš si, že neopětovaná láska je ta nejvíc romantická?

Nechci doufat. Tom vždycky říká, že nikdy nebudu mít fungující vztah, protože nemůžu. To je samozřejmě strašné! Myslím, že bych mohl mít opravdu hezký vztah. A to je taky proč to chci, ale ve skutečnosti jsem nikdy takový vztah neměl. Přesto si myslím, že jde najít lásku, takovou, která vás nebolí, ale dělá z vás jen lepšího člověka. Na druhou stranu, je lepší být sám. Takovou lásku nezažije každý. Je to opravdu velké štěstí, něco takového najít.

Takže „Dream Machine“ je takový pohled zpátky, něco čeho už jste dosáhli. A ted' pohled dopředu. Co je na tvém bucket listu?

Rád bych navrhl svojí vlastní řadu oblečení. U svého sólového projektu jsem navrhl pláštěnku, a to je opravdu skutečný módní kousek. Přišla touha udělat vlastní kolekci. Jenže na to bych se musel soustředit, a to nejde dohromady s turné, nebo vytvářením alba. Taky musíte najít svou signaturu. Jako inspiraci mám určitě Yves Saint Laurent a Dior – moje dvě nejoblíbenější značky. A chtěl bych si otevřít noční klub – to by bylo skvělé! Mohl bych se tam vyřádit v designu. Jo chtěl bych mít nejsmyslnější klub v Evropě.

Oblek: Atelier NA

Tak to rozhodně není nedostatek velkých projektů. Pochybuješ někdy o sobě?

Jasně, někdy si říkám, „Tohle nedám“, ale pak se přesto přenesu. Prostě dál pokračuju. Myslím si, že nejdůležitější je, když milujete to, co děláte. To je přesně to, co děláme s Tokio Hotel, něco, u čeho si myslíme, že je to dobré na 100%. To je přesně můj motor. Je tu spousta takových kapel, co jdou touto cestou, protože vědí, že to funguje.

I když jste v Kalifornii, vaše fanouškovská základna je neochvějná. Sociální média nepomáhají držet odstup mezi star a fanoušky. Jsou pro tebe instagram, snapchatd atd. prokletí, nebo požehnání?

Myslím, že oboje. Máme opravdu dost intenzivní základnu fanoušků. To je samozřejmě hezké a mimořádné. Když máš hodně followerů na instagramu, ale nikdo nepřijde na koncert, to je problém. Ale to je fenomén, co je čím dál víc častější. To pak nejsou opravdoví fanoušci. My jsme z časů, kdy to bylo jiné, takže my máme opravdové fanoušky. Někdy je to opravdu stresující a únavné. Proto jsme šli do L.A...Každý musí najít svou rovnováhu. Uvědomil jsem si to dneska. Prostě mám momenty, kdy vůbec nic nepostnu. A na mém instagramu nenajdete soukromé fotky, je víc hezkých fotek. Náš dům, kamarádi, rodina to ale neuvidíte.

Bunda: Ivanman, Jeans: Diesel Black Gold ,Boty: Converse

Dejme tomu, že by o vaší skupině byl film v Hollywoodu, kdo by vás hrál?

Myslím, že David Kross by byl fajn – měl by hrát mě v každém případě. A mám rád Kevina Spaceyho, ale ten by možná měl hrát spíš tourmanagera, než mě.

Jsi známý tím, že často měníš svůj styl. Jakého tě můžeme čekat příště?

Nikdy nic neplánuju. To se prostě stane. Miluju módu, miluju transformaci. To je taky cesta života. Pokud nejsem spokojený, tak to sundám. Na oblečení si zakládám. Dává mi to sílu. Když jsem unavený, rád nosím všechno bílé. Oblékám se podle nálady. Stejně tak s vlasy. Jeden den bych si oholil hlavu a den na to bych si vzal paruku. Na tour můžete čekat mnoho outfitů...

Jsi ohledně svých tetování intuitivní?

Jo, totálně. Moje tetování kostí na ruce, bylo například totálně spontánní. Tatér to dělal bez předchozího návrhu. Moje motivy si neplánuji. Klidně se může stát, že se zítra ráno probudím a spontánně se s Tomem rozhodneme jít k tatérovi a řeknu: „Joahu, udělej mi další.“ Dokonce jsem minulý rok tetoval fanynku. Nikdy jsem nic takového nedělal, takže to bylo celé takové Freestyle. Vypadalo to trochu jako tetování z vězení – ale určitě to mělo kouzlo!

Bunda: Stutterheim, Kalhoty: Tiger of Sweden, Sluneční brýle: Andy wolf

Jak jsi vzal politickou situaci, zvolení Donalda Trumpa novým prezidentem?

Od té doby jsme nebyli v Americe. Ale když byl zvolen Trump, byl to vážně šok. Pořád tomu nemůžu uvěřit. Je to jako vrátit svět zpátky o sto let. Víte, všichni jsme progresivní a pak svěříme tak obrovskou zemi tomu chlapovi. Je to těžké. Kdo ví, jestli vůbec dostanu nové vízum – možná budu brzy zpátky v Německu.

Co tě nejvíc štve?

Cítím to jako osobní útok na mou svobodu. Taky jako umělec. Zpívám o svobodě, lásce a taky o volné lásce. Chci, aby bylo možné jít kam chci, žít kde chci, říct co chci a mít sex s kým chci. To je jednoduše důležité. Jsem rád, že jsem tady a nemusím být svědkem toho debaklu v USA.

Slyšela jsem, že si také dovedeš představit žít v Thajsku?

Totálně. Mám takový pocit udělat zase něco extrémního. S batohem, bez moc věcí. Bez spousta domů, prostě trochu dobrodružství. Nebo jet do Indie a být tam rok, projet tu zemi na kole. A když nenajdeš místo na spaní, máš palmový list.

Ted' trávíš čas v tour busu, místo na kole. Kdo spí nahoře, kdo dole?

To je trochu nespravedlivé. Já a Tom máme místnosti nahoře. Georg a Gustav mají jenom postele. Ale jako zpěvák, potřebuji nejvíce spánku a musím zůstat zdravý. Je to nudné, pijeme hlavně čaj.

Svetr: Ivanman, Jeans: Diesel Black Gold

Co děláš, když nemůžeš usnout?

V žádném případě nehulit. V Los Angeles to dělají všichni, je to tam legální, ale teď už se to netoleruje. Když jsem byl mladý, mohl jsem skvěle spát. Dnes jsem více „společensky unavený“. Rád si dám drink , nejlíp whiskey s colou a kouknu na film. „Stranger Things“ jsem například miloval.

Jak moc jste zapojeni do plánování vaší živé show?

Musíte si představit, že i ta sebemenší lampička prošla přes nás. Celá show je od nás. Všechny nástroje jsou hrány námi, jsme já a tři muzikanti. Máme tu sedm laptopů. Technicky je to velmi velké, udělat všechno živě. Všechny efekty jsou dobře nazkoušené. Nikdy neimprovizujeme, za tímhle vším je velký koncept. Je to jako „Dream Machine“ přistál, já jsem pilot a ostatní moji koopiloti.

A kam směřujete?

Uvidíme. Samozřejmě přes naše alba. Je to velká výzva hrát „Monsun“ v roce 2017. Ale jako fanoušek to uslyšíš tak, jak to znáš. Děláme různý mix zábavy a fanoušci vypadají šťastní. Myslím, že to bude velmi dobré.

oblek: Atelier NA

Celý rozhovor v původním znění: <http://nylonmag.de/tokio-hotel-rising-interview-mit-bill-kaulitz/>

Překlad do CZ a úprava dokumentu: Andrea Volterová

2017